

AUREL MOSORA PRIMUL PRIMAR ROMÂN AL SIGHIȘOAREI

Lucia Țărălungă

Primului Război Mondial, unul dintre cele mai mari conflicte din istoria lumii a provocat schimbări politice majore la multe din națiunile implicate. Până la sfârșitul războiului sau imediat după aceea Imperiul German, Imperiul Rus, Imperiul Austro-Ungar și Imperiul Otoman au încetat să mai existe, iar monarhiile acestora au fost abolite. Frontierele naționale au fost redesenat, cu restabilirea sau crearea de noi națiuni independente.

Ca urmare a desființării Imperiului Austro-Ungar a fost posibilă formarea Statului Național Unitar Român prin unirea Banatului, Bucovinei, Basarabiei și Transilvaniei cu România.

În toamna anului 1918 în condițiile înfrângerilor de pe front a armatei austro-ungare, în Transilvania are loc un puternic proces revoluționar cu participarea tuturor forțelor sociale reprezentând populația românească „ *Astfel țaranii din unele sate din împrejurimile orașelor Cluj, Timișoara, Arad, Brașov și Sighișoara se alătură manifestațiilor muncitorilor din aceste orașe, participând la acțiunile revoluționare*”.¹

Puterea locală în Transilvania a început să fie preluată treptat de către Consiliile românești (aveau și denumirea de Sfaturi) ce au avut sprijinul militar al gărzilor naționale românești. Încă din noiembrie 1918 românii din zona Sighișoarei întemeiaseră un Sfat Național Local și o Gardă Națională formată din 85 de membrii.²

Populația săsească din Sighișoara, majoritară încă la începutul secolului XX, au înțeles să co-laboreze cu românii și chiar au sprijinit Unirea din 1918. În această perioadă, în acest spirit „*activează și unii intelectuali sași din Sighișoara, printre care directorul Școlii normale Friedrich Müller, reușind să-și impună punctul lor de vedere în organele de conducere locală. Ei susțin*

¹ Mercurie Petcu, Gheorghe Gavrilă, *Astra sighișoreană 1861-1950 și Horia Teculescu 1897-1942*, Sighișoara, 1999, p.32.

² Gheorghe Baltag, *Sighișoara, Schassburg, Segesvar*, ed.Honterus, Sibiu, 2015, p.241.

*revendicările lor și la Sibiu în ședința Consiliului Național Săseșc din 21-22 noiembrie 1918”.*³

Consiliile naționale române locale și gărzile naționale românești de pe întreg teritoriul Transilvaniei, pun în aplicare linia politică promovată de conducerea Consiliului Național Român Central. Pe lângă acestea, ia ființă, în data de 2 noiembrie 1918, în Sighișoara, garda cetățenească săsească, aflată sub conducerea primarului, în scopul menținerii ordinii în oraș.

La data de 5 noiembrie 1918 are loc la Sighișoara, la sediul băncii Târnăveana ședința membrilor P.N.R. Cu această ocazie ia ființă Consiliul Comitatului Târnava Mare, care mai târziu a luat numele de Consiliul Național Român Județean, ce-și manifestă adevărată adeziunea la Consiliul Național Român Central. Procesul verbal de constituire al acestuia este semnat de 37 de persoane, alegându-se și un comitet cu sediul la Sighișoara, format din următorii membri: dr. Toma Cornea, dr. Ioan Ivanovici, Ioan Moldovan, Onoriu Sas și Vasile Urdea.⁴ Deasemenea se înființează gărzile naționale în majoritatea satelor din jurul Sighișoarei, cum ar fi la: Boiu, Danes, Seleuș, Șoard, Vânători, Țopa.

Ziarul local „*Schäßburger Zeitung*” redă sighișorenilor principalele evenimente ale acelor zile, astfel că în ajunul zilei de 1 decembrie 1918, apare un articol semnat de profesorul H. Fabritius intitulat sugestiv, „*În pragul României Mari*” din care redăm : „*Măine sute de mii de români se vor aduna la Alba Iulia. Resedința principilor Transilvaniei, vechiul Bălgrad, va fi martorul deșteptării emoționante a unui popor viguros, trezit de ideea de libertate (...). Pe pământul clasic de la Apulum, orașul lui Traian, unde legiunea a XIII-a Gemina își ridicase altarele pentru jertfe și pe locul unde și-au vărsat sângele eroii libertății Horea, Cloșca și Crișan, națiunea română își va proclama suveranitatea (...). Visul unui viitor luminos, al măririi naționale, unirea tuturor românilor într-o singură patrie se împlinește mâine.*”⁵

În ziua de 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia, locuitorii Sighișoarei și din împrejurimi au fost reprezentați de o delegație formată din: protopopul Sighișoarei Demetriu Moldovan, unul din cei 1228 delegați ai Marii Adunări Naționale, dr. Toma Cornea (avocat), dr. Ioan Ivanovici (avocat), Vasile Urdea (industriș), George Colceriu (economist), și Onoriu Sas (preot din Danes).⁶

În data de 14 decembrie 1918, delegația de ardeleni compusă din: Vasile Goldiș, Caius Brediceanu, Mihai Popovici și episcopii Iuliu Hossu și

³ Mercurie Petcu, Gheorghe Gavrilă *op. cit.*, p. 33.

⁴ *Ibidem.*

⁵ Apud. Gheorghe Baltag, *op. cit.*, p.241.

⁶ Mercurie Petcu, Gheorghe Gavrilă *op. cit.*, p.35.

Miron Cristea este primită în sala Tronului de la Palatul Regal pentru a preda MS Regele Ferdinand pergamentul cu Actul Unirii. În acele momente de o solemnitate cu totul deosebită, Regele a spus: „ În numele românilor din Vechiul Regat, al românilor din Basarabia și Bucovina astăzi pe veci uniți, cu profundă recunoștință primesc hotărârea fraților noștri de peste Carpați, de a săvârși unitatea națională a românilor și declar pe veci în regatul român toate teritoriile locuite de români de la Tisa până la Nistru.”⁷⁸

În rezoluția de Unire a Transilvaniei cu Regatul Român, votată de cei 1.228 de delegați se prevăzuse între altele „ deplina libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare” etc. În consecință Adunarea Națională Săsească întrunită în ziua de 8 ianuarie 1919 la Mediaș își va exprima adeziunea unanimă la Unire. „ Având în vedere unirea Transilvaniei cu România și fiind convinși de importanța acestui act, poporul săsesc din Transilvania se pronunță conform principiului la autodeterminare, pentru unirea Transilvaniei cu România. Salută cordial poporul român și îl felicită pentru îndeplinirea idealurilor sale naționale. ”⁹ Această adeziune va fi reconfirmată la 6 noiembrie 1919 în cadrul unei noi reuniuni a conducătorilor națiunii săsești care a avut loc la Sighișoara.¹⁰

În perioada imediat următoare Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, perioadă de cristalizare a noii vieți politice, economico-sociale și culturale create de apariția României Mari, odată cu instaurarea administrației românești la conducerea județelor ardeleni inclusiv a județului Târnava Mare, economia sighișoreană a luat avânt ca urmare a eliminării granițelor cu Vechiul Regat. În primul rând s-a dezvoltat industria textilă, dar și industria constructoare de mașini și cea de pielărie și încălțăminte. Au fost înființate noi sedii de bănci; între cele două războaie mondiale la Sighișoara au existat 2 bănci săsești, 2 bănci românești și una maghiară.

După 1918 în spațiul sighișorean activitatea edilitară este una intensă. Până în 1940 se vor construi fabrici, mori, școli, clădiri administrative, etc. Ca și evoluție demografică, până în anul 1940 sașii se mențin ca și populație majoritară, prin urmare în primii ani de după Unire, conducerea edilitară a Sighișoarei, a fost atribuită prin vot universal, primarilor sași. Și în consiliile comunale populația săsească, mai numeroasă deținea majoritatea.

Această stare de fapt a putut fi schimbată doar în anul 1934 când în urma alegerilor din data de 3 iunie ale aceluși an, la conducerea orașului a fost

⁷ *Ibidem*, p. 36.

⁸ *Ibidem*.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ Gheorghe Baltag, *op cit.*, p.241.

ales ca primar, d-l deputat Aurel Mosora: „*Constituirea noului consiliu ales, s-a făcut în ziua de 15 iunie 1934, când prin voturile Românilor a fost ales ca primar al orașului dl deputat Aurel Mosora (care până la acea dată a funcționat ca președinte al comisiei interimare). Prin această alegere, ce reprezintă o strălucită victorie românească, se încrustează pe răbojul istoriei acestui oraș primul primariat român, la conducerea orașului Sighișoara.*”¹¹

Aurel Mosora, cel care a jucat un rol atât de însemnat în progresul orașului nostru în perioada dintre cele două războaie mondiale, s-a născut la Sighișoara în data de 26 noiembrie 1894. Familia, destul de numeroasă și cu rădăcini adânci aici, este una dintre familiile fruntașe ale urbei. Studiile și le-a făcut la școala germană din Sighișoara, atât școala primară cât și clasele gimnaziale. De aici pleacă la Brașov unde ia bacalaureatul comercial studiind la Școala Superioară de Comerț.¹²

Se înscrie apoi la Academia Comercială din București apoi la cea de la Viena, dar este nevoit să își întrerupă studiile deoarece începând războiul, a fost încorporat în Armata imperială austriacă. Este repartizat la regimentul 12 artilerie de munte cu garnizoana în Sibiu unde urmează școala de cadeți, iar în urma examenului susținut este avansat în grad de sublocotenent și trimis pe frontul din Serbia, iar apoi pe frontul din Italia. Pe frontul italian luptă în regimentul 20 artilerie, fiind foarte apreciat de superiorii săi. Este însărcinat cu studierea unui nou tip de tun de infanterie, pentru care face mai multe drumuri la Viena. Aici face cunostință cu atașatul militar român, căruia, pentru a servi România, îi furnizează o serie întreagă de informații. Printre altele, pune la dispoziția atașatului român, prin agentul Alex. Iorga, planurile noului tun care au fost trimise apoi prin curier special la București și de acolo la Paris.¹³ Datorită legăturilor pe care sublocotenentul Aurel Mosora le avea cu românii din capitala austriacă și în special cu atașatul militar român, el a fost trimis înapoi pe front, ca apoi la intrarea României în război, în anul 1916, să fie arestat de către serviciul de contraspionaj austriac și încarcerat în închisorile din Kașovia și Viena. A fost eliberat în octombrie 1918 împreună cu alți ofițeri români. Procesul celor arestați urma să se judece în decembrie 1918, cerându-se pedeapsa cu moartea pentru trădare de patrie și spionaj în favoarea unei puteri străine.

Ieșind din închisoare Aurel Mosora a rămas la Viena unde împreună cu alți ofițeri români a organizat repatrierea combatanților români fiind sprijiniți în

¹¹, Nistor Cristescu– *Muncă românească. Activitatea consiliului comunal al Primăriei Sighișoara (1934-1937)*, Tipografia Markus Sighișoara, 1937, p.33.

¹² *Ibidem*, p.III.

¹³ *Ibidem*, p.IV.

această acțiune de către funcționarii Căilor Ferate Austriece. Pentru aceste transporturi, românii erau cazați într-o cazarmă din vecinătatea gării, de unde apoi, în grupuri de câte 100-200 erau îmbarcați în trenuri și îndrumați spre Ardeal.¹⁴ Odată terminate transporturile de români, Aurel Mosora s-a reîntors la Sighișoara unde a înființat și organizat Gărzile Naționale Române până la venirea trupelor române în frunte cu divizia I-a de vânători, comandată de generalul Leca. Garda Națională din Sighișoara număra 500 de membrii și a fost printre primele care a reușit să dezarmeze și să evacueze din oraș trupele străine și să ridice drapelul românesc pe clădirea gării și pe edificiile publice de aici, fiind primul oraș din Ardeal care a făcut acest gest fără a avea teamă de urmări.¹⁵

Odată cu preluarea orașului Sighișoara de trupele române, Garda Națională a fost desființată iar Aurel Mosora este repartizat regimentului 35 artilerie de câmp, avansat locotenent și trimis la Tisa, unde s-a remarcat prin munca de organizare a teritoriului cucerit, într-o divizie transformată în batalion de exploatare până în mai 1930 când a fost demobilizat.¹⁶ Reîntors la Sighișoara, cu toate că i s-au oferit destule posibilități de a ocupa diverse funcții în aparatul de stat, a refuzat dedicându-se comerțului. Avînd un spirit comercial bine dezvoltat și întreprinzător a reușit ca în scurt timp să realizeze o situație materială dintre cele mai bune, care l-a situat printre marii proprietari și comercianți români din oraș și chiar din județ.

În plan politic a desfășurat o activitate remarcabilă în cadrul Partidului Național Liberal al cărui membru devotat a fost timp îndelungat și care i-a oferit posibilitatea de a obține un mandat de deputat pentru alegerile legislative din 1928. Dar PNL nu a obținut voturile necesare și astfel nici un liberal nu a intrat atunci în Parlament. Apoi la alegerile locale din 1934, la Sighișoara, liberalii au obținut majoritatea în Consiliul comunal al orașului și l-au ales pe Aurel Mosora în funcția de primar, el fiind astfel primul român care a acces la conducerea acestui oraș.¹⁷

În această poziție a reușit să administreze averea orașului ca un bun gospodar valorificând judicios produsele și serviciile întreprinderilor comunale, menținând impozitele și taxele la un nivel suportabil pentru locuitorii orașului și utilizând două treimi din bugetele locale pentru investiții ce au schimbat fața

¹⁴ *Ibidem*, p. VI.

¹⁵ *Ibidem*, p. VII.

¹⁶ *Ibidem*, p. VIII.

¹⁷ *Ibidem*.

orașului. Asta cu atât mai mult cu cât România de abia ieșise din grava criză economică ce a afectat întreaga lume între anii 1929 – 1933.¹⁸

Administrator cu experiență și judecător imparțial în toate chestiunile obștești, primarul Aurel Mosora a reușit un număr impresionant de înfăptuiri într-un timp relativ scurt. Între edificiile construite în timpul mandatului de primar al lui Aurel Mosora se disting cele pe care se sprijină cultura și spiritualitatea unui popor: biserica și școala.

La loc de frunte se situează construirea frumoasei Catedrale Ortodoxe “Sfânta Treime” sfințită în 1937. Trebuie amintit aici și aportul adus de către cei doi preoți ortodoksi ai orașului: protopopul Emilian Stoica și preotul Aurel Stoicovici care au depus o muncă vrednică de laudă strângând fonduri, adunând ofrandele credincioșilor pentru ca Sighișoara să beneficieze de un așa extraordinar locaș de închinăciune.¹⁹

Clădirea a fost începută în anul 1934 când s-a pus piatra de temelie într-un cadru festiv la care au asistat: ÎPS Sa Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului, dr. C. Angelescu, Ministrul Educației Naționale, dl. Alexandru Lapedatu, Ministrul cultelor, precum și alți fruntași ai vieții publice.

Planurile catedralei au fost realizate de arhitectul Petrescu-Gopeș, constructori arhitecți fiind Marcu și Dordea, care au reprezentat firma „T.Eremia” din București. Pictura interioară (frescă) și iconostasul au fost executate cu o neîntrecută artă de pictorul A. Damian din Cluj. Mobilierul în sculptură masivă este opera măștrilor Moise Schiopu și Babic. Toți aceștia și-au dat silința ca acest locaș de închinăciune să fie cât mai frumos executat.²⁰ Din comitetul care a supravegheat permanent toate lucrările au făcut parte: C.Sa protopopul Emilian Stoica, președinte, C.Sa preot Aurel Stoicovici, secretar, prefectul județului Târnava Mare dr. Victor Știrbeț, primar Aurel Mosora, ajutor de primar Ștefan Colceriu, episcop Zaharia Filip, Nicolae Moldovan și Ioan Parchirie membrii, care au administrat corect și cinstit cele aproape 11.000.000 lei cât a costat clădirea cu toate instalațiile interioare.²¹

Primarul Aurel Mosora împreună cu conducerea primăriei Sighișoara au facilitat construcția catedralei într-un termen record, prin punerea la dispoziție a terenului de construcție în mod gratuit cât și suma de aproape de 4.000.000 de lei. Deasemenea parcul Regina Maria în mijlocul căruia s-a ridicat acest măreț edificiu a fost amenajat cu alei umbrite și împrejmuțat cu un grilaj,

¹⁸ *Ibidem.*, p. 48.

¹⁹ *Ibidem.*, p. 50.

²⁰ *Ibidem.*, pp.51-52.

²¹ *Ibidem.*

frumos care au costat aproape 200.000 lei. Din păcate acest parc este astăzi practic inexistent.²²

După cum se știe, Biserica și școala sunt cei doi stâlpi pe care se bazează cultura unui popor, de care depinde viitorul și soarta unui neam. Conștient de acest lucru, prima grijă a primarului Aurel Mosora și a colaboratorilor săi a fost ca învățământul primar din Sighișoara să fie organizat în localuri bine amenajate și salubre, unde să se poată presta un învățământ de calitate. Construcțiile școlare au început cu localul școlii primare de fete care era cel mai necesar. Pe atunci, școala de fete funcționa în localul de pe strada Mihai Eminescu, nr.38 (pe atunci la periferia orașului), unde în doar 3 săli de clasă trebuiau să se țină cursurile a 7 clase, învățământul fiind organizat în schimburi. Așa că s-a purces la construcția localului care și în ziua de azi funcționează tot ca lăcaș de învățământ. Suprafața construcției este de aprox. 700 mp., iar pentru terminarea acestei frumoase construcții a fost necesară suma de 4.000.000 lei.²³

Localul școlii care la început avea scris pe frontispiciu „Școala Primară Centrală de Stat pentru Fete” a fost inaugurat în anul 1936, prima directoare fiind d-na Eugenia Stoicovici, soția preotului ortodox Aurel Stoicovici. În ziua de astăzi această școală a luat numele celui care a i-a fost ctitor, numindu-se Școala Gimnazială „Aurel Mosora”. Deoarece cătunele aferente orașului Sighișoara aveau deasemenea nevoie de localuri pentru învățământ, s-au construit școlile din cătunul Dealul Viilor cu o suprafață de 370 mp. și din cătunul Angofa cu o suprafață de cca 200 mp., toate aceste edificii dăinuind și în ziua de azi. Trebuie menționat faptul că pentru aceste edificii de învățământ s-au găsit atât terenul pentru fiecare construcție în parte, cât și fondurile necesare, fără a se greva cetățenii urbei cu noi dări și impozite, deși pentru învățământul românesc din Sighișoara s-au cheltuit peste 7.000.000 lei.²⁴ Nu sunt de neglijat realizările primarului Aurel Mosora în domeniul edilitar gospodăresc cum ar fi construirea, între anii 1934-1935, a unui abator de dimensiuni corespunzătoare nevoilor populației orașului nostru.

Pentru o mai bună sistematizare a orașului, datorită faptului că Sighișoara este așezată pe ambele maluri ale râului Târnava Mare, pentru înlesnirea traficului se impunea construcția de poduri care să facă legatura de pe un mal pe altul. La intervenția expresă a d-lui Aurel Mosora, Ministerul de Lucrări Publice a alocat suma de 760.000 lei cu care s-a construit podul din Comești.²⁵

²² *Ibidem.*

²³ *Ibidem.*, p.57.

²⁴ *Ibidem.*, p.61.

²⁵ *Ibidem.*, p.65.

A mai fost construit încă un pod care făcea legătura dintre centrul orașului și gară, podul de beton cu arcade peste râul Târnava Mare (astăzi dispărut după lucrările de lărgire a albiei ca urmare a inundației catastrofale din 1975). A fost o construcție solidă, monumentală care făcea cinste orașului nostru și pentru care Primăria locală a cheltuit suma de 4.200.000 lei.²⁶

Toate acestea nu erau însă suficiente pentru ca Sighișoara să aibă cu adevărat un aspect urban. În perioada când Aurel Mosora ajunge la conducerea orașului, majoritatea străzilor aveau aspect de drumuri de țară desfundate, care de cele mai multe ori erau improprie circulației. Situația trebuia remediată așa că s-a trecut la pavarea și asfaltarea străzilor. An de an s-a lucrat la înfrumusețarea orașului cu străzi bine lucrate și aliniate. Serviciul de drumuri și comunicații și-a desfășurat activitatea tot atât de intens în central orașului cât și la periferii. Concomitent cu aceste lucrări de pavare și asfaltare s-au executat și importante lucrări de canalizare de care Sighișoara avea mare nevoie.²⁷

De asemenea, una dintre înfăptuirile importante ale administrației locale sub conducerea lui Aurel Mosora a fost și introducerea gazului metan în Sighișoara. Până în acel moment, dreptul de a comercializa gazul metan era exclusiv al uzinelor comunale, care nu aveau interesul ca primăria să introducă gazul metan în oraș. Neținând seamă de opoziția lor, Aurel Mosora a atacat acest drept al uzinelor comunale și le-a acționat în instanță unde a câștigat. Prin urmare Primăria a avut dreptul de a încheia o convenție de introducere a gazului cu Societatea națională de gaz metan și de atunci Sighișoara se bucură de binefacerile acestui combustibil atât pentru populație cât și pentru industria locală, gazul metan fiind un puternic factor economic.²⁸

Sub primariatul lui Aurel Mosora s-au făcut și numeroase acte de caritate mai ales în ceea ce privește locuitorii defavorizați ai orașului: orfani, văduve, invalizi, bătrâni, etc. care au fost ajutați cu alimente, lemne, bani, haine, etc. Tot atunci, asistența copiilor săraci din oraș care urmau cursurile școlilor primare de stat locale a fost asigurată. *„S-au împărțit haine și încălțăminte în mod gratuit la copiii săraci și orfani; iar copii bolnăvicioși și debili primesc regulat de la școală câte un pahar cu lapte și franzelă. În acest mod sunt hrăniți peste 300 copii. În ultimul timp a început și tratamentul lor cu untură de pește”*.²⁹

Omul care a depus o activitate plină de roade binefăcătoare și o muncă titanică pentru prosperitatea și dezvoltarea acestui oraș, Aurel Mosora și-a

²⁶ *Ibidem.*

²⁷ *Ibidem.*, pp.68-70.

²⁸ *Ibidem.*

²⁹ *Ibidem.*, p.75.

încheiat mandatul de primar odată cu instaurarea primei dictaturi din perioada interbelică, cea carlistă, începând cu 1938. Înainte de aceasta, în anul 1937, făcând un bilanț al activității gospodărești edilitare, el declara: „*Începându-și activitatea gospodărească, consiliul comunal al orașului Sighișoara, a înțeles ca fără a-și acorda o clipă de odihnă, să muncească cu toată energia și capacitatea, depunând suflet și minte în slujba binelui și interesului obștesc, pentru ridicarea Românilor. În acest fel răspundea încrederii pe care i-a arătat-o populația locală românească, prin votul unanim(...).toată această muncă ce am depus-o la conducera primăriei Sighișoara, a fost canalizată spre a salvarda interesele românești dând posibilitate celor ce locuiesc de milenii aceste pământuri să se afirme ca element dominant și stăpânitor.*”³⁰

După cel de-al Doilea Război Mondial, în 1946, Aurel Mosora a încercat să revină în viața politică candidând din partea PNL pentru Camera Deputaților. Ca să nu fie ales a fost arestat de către autoritățile comuniste. Familia lui a fost evacuată din locuință, iar în 1949 a fost deposedată de toate bunurile fiind obligată să ia drumul pribegiei. Aurel Mosora a fost încarcerat pe rând la închisorile de la Văcărești, Gherla, Aiud, Ghencea, Brașov și în lagărul de muncă de la Poarta Albă. A fost eliberat din penitenciarul de la Caransebeș slăbit și bolnav și s-a stins din viață la vârsta de numai 67 de ani la Cluj-Napoca la data de 6 mai 1962. Pe patul de moarte și-a exprimat dorința să fie îngropat la Sighișoara, orașul lui de suflet, unde astăzi se odihnește.³¹

Contemporanii lui, oamenii cu care Aurel Mosora a colaborat și l-au cunoscut au avut un mare respect pentru acest mare om care și-a iubit atât de mult orașul natal, a făcut atâtea pentru el și care în perioada de primariat a avut atâtea realizări frumoase „*credem că opera realizată de primarul Mosora va fi apreciată la adevărata ei înălțime privind omul și prin prisma unui trecut de luptă și jertfă pentru cauza națională pe care a apărât-o cu atâta stăruință și devotament*”.³²

În zilele noastre, meritele lui Aurel Mosora și realizările sale din perioada în care a fost primul primar român al Sighișoarei au fost recunoscute abia în anul 1999 când autoritățile locale i-au conferit post-mortem titlu de Cetățean de Onoare al municipiului Sighișoara și i-au ridicat un bust în fața școlii pe care a ctitorit-o și al cărui nume îl poartă, ca un omagiu pentru cel care a jucat un rol

³⁰ *Ibidem*, p.3-4.

³¹ https://sighisoaraonline.com/20061130_qfraykpd5_prima_Aurel-Mosora---cea-mai-de-seama-figura-politica-a-Sighisoarei-interbelice.html, accesat în date de 08.10.2018.

³² Nistor Cristescu, *op. cit.*, 1937, p.VIII.

atât de important în progresul acestui oraș în perioada premergătoare Celui de al Doilea Război Mondial.

Aurel Mosora first romanian major of Sighisoara (Summary)

Aurel Mosora was the first Romanian mayor of Sighișoara. The most important political man of the interwar period dedicated himself to the work of affirmation of the Romanians' identity in the hometown by raising buildings of great importance for the life of the city, which led to the development of economic and cultural life in this beautiful city.

Cuvinte cheie : Aurel Mosora , *Primul Război Mondial* , *Unirea de la 1 decembrie 1918*, *Sighișoara*, *Primar*

Key words: *Aurel Mosora* , *Sighișoara*, *World War I*, *Union of 1 December 1918*, *Sighisoara*, *Mayor*

